

2.6.7

63a (משנה ד) → 64b (כאילו מסתכל במקום התורפה)

1. וְשֵׁפֶט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכִתְּתוּ חֲרֻבוֹתָם לְאֵתִים וְחֲנִיתוֹתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גּוֹי אֶל גּוֹי חָרָב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה: יִשְׁעִיהוּ ב, ד
2. **כִּי לֹא יִחַדֵּל אֲבִיוֹן מִקְרַב הָאָרֶץ** עַל כֵּן אֲנֹכִי מִצְדָּק לֵאמֹר פֶּתַח תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לְאַחִיד לְעִנְיָךְ וּלְאַבְיָנְךָ בְּאַרְצְךָ: דְּבָרִים טו, יא
3. וּמַעוֹלָם לֹא שָׁמְעוּ לֹא הֶאֱזִינוּ עֵין לֹא רָאֵתָה אֱלֹהִים וְזֹלָתְךָ יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לּוֹ: יִשְׁעִיהוּ סד, ג
4. חֲגוֹר חֲרָבְךָ עַל יָרֵךְ גְּבוּרָה הוֹדֵךְ וְהִדְרֵךְ: וְהִדְרֵךְ צִלַח רָכַב עַל דָּבָר אֲמֵת וְעִנְיָה צִדְקָה וְתוֹרֵךְ נוֹרָאוֹת מִיָּמֶיךָ: תְּהִלִּים מה, ד-ה
5. אֲרָךְ יָמִים בְּיָמֶיךָ בְּשִׂמְאוֹלָה עֲשֵׂר וּכְבוֹד: מִשְׁלִי ג, טז
6. **אִזּוּ נִדְבְּרוּ יִרְאֵי ה' אִישׁ אֶת רְצֵהוּ וַיִּקְשֹׁב ה'** וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתַּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי ה' וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ: מְלָאכִי ג, טז
7. **יְדָבֵר עִמָּם תַּחֲתִינוּ** וּלְאֵמִים תַּחַת רִגְלֵינוּ: תְּהִלִּים מז, ד
8. בְּאִשֶּׁר דָּבַר מִלֶּךְ שְׁלוֹטוֹן וְיָמִי יֵאמְרוּ לוֹ מַה תַּעֲשֶׂה: שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יַדַּע דָּבָר רָע וְעַתָּה וּמִשְׁפָּט יַדַּע לֵב חָכֵם: קִהְלֵת ח, ד-ה
9. הַיּוֹשֵׁבֵת בְּגִנָּים חֲבִירִים מְקֻשְׁבִים לְקוֹלֶךָ הַשְּׂמִיעִינִי: שׁו"ש ח, יג
10. בְּרַח דוֹדֵי וְדָמָה לָךְ לְצַבִּי אוֹ לְעַפְרָה אֲהַלִּים עַל הָרִי בְשָׂמִים: שׁו"ש ח, יד
11. הַבְּיָאִנִי אֶל בֵּית הַיָּיִן וְדַגְלוֹ עָלַי אֲהַבֶּה: שׁו"ש ב, ד
12. לְמַס מְרַעְהוּ חֶסֶד וַיִּרְאֵת שְׂדֵי יַעֲזוֹב: אִיּוֹב ו, יד
13. שְׂמַח בְּחוֹר בִּילְדוּתֶיךָ וַיִּטְבֵּךְ לְבָד בְּיָמֵי בְּחוֹרוֹתֶךָ וְהִלֵּךְ בְּדַרְכֵי לְבָד וּבִמְרָאֵי עֵינֶיךָ וְדַע כִּי עַל כָּל אֵלֶּה יְבִיאֲךָ הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט: קִהְלֵת יא, ט
14. כָּל דָּבָר אֲשֶׁר יִבְאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בְּאִשׁ וְטָהַר אִךְ בְּמִי נָדָה יִתְחַטֵּא וְכָל אֲשֶׁר לֹא יִבְאֵשׁ תַּעֲבִירוּ בְּמִים: בְּמִדְבָר לא, כג
15. וְכָל אֲשֶׁר יִפֹּל עָלָיו מִהֶם בְּמָתָם טָמֵא מִכָּל כְּלֵי עֵץ אוֹ בָּנָד אוֹ עוֹר אוֹ שֶׁקַּל כָּל כְּלֵי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִלְּאֲכָה בָּהֶם בְּמִים יוֹבֵא וְטָמֵא עַד הָעָרֶב וְטָהַר: וַיִּקְרָא יא, לב
16. וַיִּקַּח מִשֶּׁה וְאֶלְעָזָר הַכֹּהֵן אֶת הַזֹּהֵב מֵאֵתָם כָּל כְּלֵי מַעֲשֵׂה: בְּמִדְבָר לא, נא
17. וְכָל בָּנָד וְכָל כְּלֵי עוֹר וְכָל מַעֲשֵׂה עֲזִים וְכָל כְּלֵי עֵץ תִּתְחַטְּאוּ: בְּמִדְבָר לא, כ
18. אִישׁ אִישׁ מִזְרַע אֲהָרֹן וְהוּא צְרוּעַ אוֹ זָב בְּקֻדְשִׁים לֹא יֵאָכֵל עַד אֲשֶׁר יִטְהַר וְהִנְגַּע בְּכָל טָמֵא נֶפֶשׁ אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תִּצָּא מִמֶּנּוּ שְׂכָבֵת זָרַע: וַיִּקְרָא כב, ד
19. אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר יִצַּע בְּכָל שְׂרָץ אֲשֶׁר טָמֵא לוֹ אוֹ בְּאֲדָם אֲשֶׁר טָמֵא לוֹ לְכָל טָמְאוֹתָיו: וַיִּקְרָא כב, ה
20. וְכָל בָּנָד וְכָל עוֹר אֲשֶׁר יִהְיֶה עָלָיו שְׂכָבֵת זָרַע וְכִבְס בְּמִים וְטָמֵא עַד הָעָרֶב: וַיִּקְרָא טו, יז
21. וְנִקְרַב אֶת קֶרְבֵּן ה' אִישׁ אֲשֶׁר מִצָּא כָלִי זֶהָב אֲצַעְדָּה וְצַמִּיד טַבַּעַת עֲגִיל וְכוּמָז לְכַפֵּר עַל נִפְשֹׁתֵינוּ לְפָנֵי ה': בְּמִדְבָר לא, נ
22. וַיִּקְצַף מִשֶּׁה עַל פְּקוּדֵי הַחֵיִל שְׂרֵי הָאֱלֹפִים וְשְׂרֵי הַמְּאוֹת הַבָּאִים מִצְבֵּא הַמִּלְחָמָה: בְּמִדְבָר לא, יד
23. וַיִּאמְרוּ אֶל מִשֶּׁה עֲבָדֶיךָ נִשְׂאוּ אֶת רֹאשׁ אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר בִּידְנֹו וְלֹא נִפְקַד מִמֶּנּוּ אִישׁ: בְּמִדְבָר לא, מט

I. משנה ד משנה ד

a. Dispute: חכמים/ר"א about implements of war (sword, bow, shield, lance, spear) as תכשיט for men

- i. ר"א: they are ornaments (תכשיטין, per v. 4) and he is not חייב –
- ii. חכמים: they are degrading per v. 1

1. Argument: if they are ornaments, why will they be destroyed in the future?
2. Defense (ר"א): they won't be needed

a. Counter (אב"י): since they won't be needed, they are like a candle at midday – משאוי

b. Note: this entire line of reasoning is counter שמואל's – who argues that ימות המשיח will see no changes in human nature, just political liberation for ישראל עם (vv. 2-3)

i. Note: it is possible that ר"א maintained that these weapons will not be nullified in the future

1. Therefore: they are always considered נוי

2. And: his read of ימות המשיח is akin to that of שמואל

iii. Aggadic tangent: value of תלמוד תורה and protection for תלמידים (vv. 5-11)

iv. Aggadic tangent: interpretations of vv. 12-13

b. Additions to earlier משניות: Items for women:

- i. בירית (holds up socks): is טהור and she may wear it
- ii. כבלים (leg braces): are טמאים and she may not wear them on שבת

1. Discussion: בירית is a leg-ring, as is כבלים – but they are 2, chained together

a. Reason: for טומאה – not due to sound made (per v. 14), but chaining together was used to keep girls' steps short (per family in ירושלים); explanation supported by report of יוחנן ר'

II. Tangential discussion about טומאת בגדים

a. ר' דימי ר' (via דימי ר' – corrected version): sources for טומאה of jewel and woven piece at no minimal שעור

- i. תכשיט: no minimal שעור – from ציץ
- ii. אריג: no minimal שעור – from v. 15 – בגד

b. אריג as טמא in בגד+שק; כלי מעשה – per v. 16 – טמא, per v. 16 is אריג+תכשיט; each of the above; (w/רז"א's explanation): even if not woven; עני ties three strands together to put around his daughter's neck as a minimal תכשיט (תכשיט)

- i. Challenge (to רז"א): v. 16 is written in re: כלי מדין (only טומאת מת)
- ii. Answer: infer via כלי::כלי (which is written in context of each טומאה)

- c. *Extension of או שק (v 15)*: extends to pulling-straps used for horses
- i. *We may have*: thought to extend it to unspun ropes; שק defines it as spun or woven
 - ii. *Note*: in re: טומאת מת (v. 17) it also defines as spun or woven, including חבקים etc. and excluding unspun
 1. *Question*: why not infer it via אב בנין אב from טומאת שרץ (v. 15)?
 2. *Answer*: טומאת מת is more severe than טומאת שרץ
 3. *Therefore*: בגד ועור::בגד ועור (vv. 15, 17) equates them
 - a. *And*: just as we allow for any מעשה עזים in re: טומאת מת (v. 17), we apply same to שרץ
 - b. *And*: או שק extends it to garments made of any animal hair (including from horse-tail)
 - i. *Clarification*: we used או שק for חבקים etc. before we had גז"ש; afterwards, it was "left over"
 - c. *Then*: we extend טומאה of garments of any animal hair to טומאת מת
 - i. *Challenge*: טומאת שרץ is more common (טומאת ערב)
 - ii. *Therefore*: גז"ש of ועור::בגד ועור overcomes that challenge
 - iii. *Analysis*: בגד ועור must be מופנה (fully superfluous)
 1. *Else*: we could have challenged גז"ש שרץ is more severe, in that it allows for טומאה as small as כעדשה
 2. *Indeed*: it is מופנה, since טומאת שרץ is compared to זרע טומאת שכבת זרע (juxtaposition of vv. 18-19)
 - a. *And*: טומאת שכ"ז already mentions ועור בגד ועור (extending to חבקים etc.) – v. 20
 - b. *Challenge*: that is only valid if we take position that מופנה מצד אחד is invulnerable
 - i. *But*: if we hold that למידין ומשיבין מצד א' מופנה מצד א', why don't we break down אב בנין אב on point?
 - ii. *Answer*: בגד ועור is מופנה משני צדדין ועור, since טומאת מת is also compared to שרץ (v. 19)
- d. *Conclusion*: מדרשים on vv. 21-23, the lascivious nature of the garments they captured, the need for כפרה even though the soldiers never violated the commands and ר"ש exhortation about העינים שמירת